

За една царска дъщеря се явили трима кандидати. И тримата искали ржката ѝ. Тя имъ отговорила, че ще се ожени за онзи, който се изложи на нейния мечъ, да бжде прободенъ отъ нея. Който отъ тѣхъ остане живъ, той ще бжде нейниятъ избранникъ. Тримата кандидати се явили въ опредѣленъ часъ предъ царската дъщеря. Като видѣли свѣтлия мечъ въ ржката ѝ, двамата отъ тѣхъ веднага отстѣпили, отказали се отъ кандидатурата си за царската дъщеря. Тѣ се отказали отъ страхъ, а не отъ нѣкаква висока идея, да отстѣпятъ на третия кандидатъ. Третиятъ, обаче, останалъ на мѣстото си спокойно, безъ никакво смущение въ себе си, като си казалъ: Ако е въпросъ да умра, по-добре да бжда убитъ отъ ржката на своята възлюбена. Така поне ще ѝ покажа, че я обичамъ, че съмъ готовъ да се жертвувамъ за нея. Следъ това ще замина за другия свѣтъ. Царската дъщеря се приближила до него, ударила го съ меча си въ гърдитѣ. Като видѣлъ, какъ царската дъщеря замахнала съ меча си и го пробола, младиятъ момъкъ помислилъ, че е прободенъ вече и погледналъ, тече ли кръвъ отъ раната. Каква била изненадата му, когато не видѣлъ никаква кръвъ, па и болка не усѣтилъ. Следъ това тя забила меча си въ гърдитѣ му и втори, и трети пжтъ, но пакъ нито кръвъ потекло, нито болка усѣтилъ. — Защо? — Защото любовта мушка безъ болка. Помнете следното: Любовта не причинява болки. Дето любовта